

ת"פ (באר שבע) 6766-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' רנטה ליטבינובה (עצירה) - בעצמה

ת"פ (באר-שבע) 6766-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' רנטה ליטבינובה - בעצמהשלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 6766-10-23
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

רנטה ליטבינובה (עצירה) - בעצמה

ע"י ב"כ עו"ד רות מוחבר

בית משפט השלום בבאר-שבע

[18.07.2024]

כבוד השופט יריב בן דוד

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, סחר בסמים מסוכנים (5 עבירות) ותיווך לסחר בסמים מסוכנים, על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.
 2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ביחס לרכיב המאסר בפועל בלבד. ככלל, יכבד בית המשפט את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים כפי שנקבע בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל [פ"ד נ"ד (1) 577, 620]: "בהיעדר פגם או פסול בהודיה שניתנה במסגרת הסדר טיעון ירשיע בית-המשפט את הנאשמת על פי הודייתו ויגזור את עונשו. בהתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי הפרטני והאינטרס הציבורי הרחב שהתביעה מייצגת, מצד אחד, לבין טובת ההנאה שניתנה לנאשמת מצד אחר, יכבד בית המשפט את הסדר הטיעון".
 3. הנאשמת ילידת 1994, נעדרת עבר פלילי.
 4. לצד הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים בשים לב לטיב העבירות בהן הורשעה הנאשמת ולהיקפן, יש לשקול לטובת הנאשמת כי חסכה זמן שיפוטי יקר בעצם הודאתה, המגלמת אף קבלת אחריות על מעשיה, את היותה צעירה נעדרת עבר פלילי, את נסיבותיה האישיות כפי שנסקרו בהרחבה על ידי באת כוחה ואת שירותה הצבאי המוצלח כפי שעולה ממסמכי הערכה שונים אשר הוגשו מטעמה.
- לפיכך, נחה דעתי כי שיקולי המאשימה בהסכמתה לרכיב המאסר בפועל הם סבירים וראויים, ועל כן החלטתי לכבד הסכמה עונשית זאת.

5. פסילת רישיון נהיגה - סעיף 37א לפקודת הסמים מסמך את בית המשפט להורות על פסילתו מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה של מי שהורשע בעבירה על פקודת הסמים לתקופה של עד 5 שנים, ובנסיבות מסוימות אף מעבר לכך. נקבע בפסיקה כי יש להתחשב בקשר בין הנהיגה לביצוע העבירה ובכלל מרכיבי העונש שהוטל. במקרה דנן הקשר בין השניים ברור - הנאשמת החזיקה ברכבה שלא לצריכתה ב- 70 מנות סם מסוכן מסוג קנאביס, סם מסוכן מסוג חשיש מחולק לשתי יחידות ו- 13 מ"ל של סם מסוג delta9, זאת בהמשך לפעילות סחר בסמים בימים שקדמו למועד החזקת הסמים ברכבה, אותה ביצעה הנאשמת במוקדים שונים ברחבי הדרום, לרבות המרוחקים ממקום מגוריה.

לפיכך, סבורני כי יש להטיל על הנאשמת רכיבי פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

6. קנס כספי - הנאשמת הורשעה בחמישה אירועי סחר בסמים ובאירוע תיווך בסמים אחד, בכל אחת מהם קיבלה בתמורה בין 400 ל- 700 ₪. פוטנציאל המשך המעשים והפקת רווח כספי מהיר וקל נלמדים מעשרות מנות סם אשר נתפסו ברכבה (אישום ראשון) ובביתה. יש בכך כדי ללמד על עיסוק בהפצת סם וגריפת רווחים כספיים מהירים וקלים על חשבון הציבור הנושא בנטל ההתמכרות לסמים בחברה.

מעשים אלו הינם קלים לביצוע, קשים לתפיסה וסיכול, ומניבים לעוסקים בדבר רווחים כספיים ממשיים.

לפיכך, סבורני כי מתחייב רכיב קנס משמעותי אשר יהיה בו כדי להבהיר לעוסקים בהפצת סמים עבור תמורה כספית כי הדבר אינו משתלם ויענה בחומרה גם במישור הכספי בבואו של ביהמ"ש לגזור את דינו של העוסק בכך.

7. מבוקש להורות על חילוט רכב מסוג אופל ל"ז 8563385 [להלן: הרכב] וכסף מזומן בסך של 9680 ₪ (להלן: "הכסף" או "הכספים") אשר נתפסו על הנאשמת בעת מעצרה.

הוראות סעיפי החוק הרלוונטיות לענייננו מתוך פקודת הסמים:

"36א. (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך;

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט."

בהתאם לסעיף 1 לפקודה:

"עבירה של עסקת סמים" - עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנים או יותר.

סעיף 31(6) קובע חזקה שלשונה:

"קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:
(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;
(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון ייראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א).

אשר לתכליות החילוט, הדברים סוכמו באופן בהיר במסגרת רע"פ 2675/17 גיל ארצי נ' מדינת ישראל (נבו) 23.08.2017

"סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים מסמיך את בית המשפט להורות על חילוט רכוש, וזאת בין היתר, מקום שבו שימש הרכוש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע עבירה. כפי שהובהר, לא אחת, בפסיקתו של בית משפט זה, תכלית המרכזית של הוראה זו, הינה הרתעתית, במטרה לאיין "את המניע הדוחף וממריץ לביצוע עבירות הסמים: רווח עצום על רקע של סיכון קל יחסית" ...

ובע"א 6702/04 מאזן נ' מדינת ישראל (נבו):

החילוט הוא אחד האמצעים שהעניק המחוקק בידי בית המשפט, ככלי במלחמת החורמה בנגע הסמים. במערכה ממושכת וקשה זו ניתנו בידו של בית המשפט גם אמצעי אכיפה כלכליים המכוונים אל עברייני הסמים ואל מי שאפשרו בדרך כלשהי את ביצוע העבירה או הקלו עליה".

ביחס לחילוט רכוש שהושג כתוצאה מעסקת סמים, קיימת תכלית נוספת לצד התכלית ההרתעתית, והיא "הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ר' ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית (נבו))

אשר לחזקה המעבירה את נטל ההוכחה לעניין מקור הרכוש המבוקש לחלט, ר בע"פ 5686/19 אמיל רפאלוב נ' מדינת ישראל (נבו) 20.06.2021:

"כידוע, ל"כסף אין ריח". פקודת הסמים למעשה קובעת כי די בכך שקיים כסף "שחור" כלשהו, על מנת "לצבוע" את כלל נכסיו של סוחר סמים בגוונים עברייניים, וכי הנטל יוטל על העברין להוכיח אחרת.

נטל ההוכחה הנדרש מצד הנאשם הוא ברמת מאזן הסתברויות (ר' למשל ע"פ 2163/17 נתניאל גברילוב נ' מדינת ישראל (נבו) 21.03.2018)

אשר לנימוקים המיוחדים אשר יתירו לבית-המשפט שלא לחלט רכוש כמבוקש, ר' גם האמור בע"פ 6962/04 מאיר אלון נ' מדינת ישראל (נבו) 04.11.2004:

"אכן, בצדק קבע בית-משפט קמא כי חילוט רכוש מכוח סעיף 36א(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973, מקום שאותו רכוש שימש כאמצעי לביצוע עבירת סמים הוא הכלל ועל-מנת לסטות ממנו יש להצביע על נסיבות מיוחדות וחריגות אשר, כאמור, לא התקיימו במקרה דנן."

ולצד זאת, הוכר גם הצורך בעריכת איזון ושיקולי מידתיות בהפעלת סנקציית החילוט נוכח הפגיעה בזכות הקנין שלצידה (ר' ע"פ 4496/04 מוחמד עלי מחג'נה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)).

כן נפסק כי נסיבות אישיות של הנאשם עשויות במקרים מיוחדים להוות טעם אשר יצדיק הימנעות מחילוט. ר' בענין זה ע"פ 6339/18 ירון בלווא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"נימוקים מיוחדים יכולים לבוא גם שיקולים פרטניים הנוגעים לנאשם עצמו ולהליך שננקט בעניינו.." (שם, פסקה 46). מן הכלל אל הפרט

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשמת הורשעה בשבע עבירות של עסקת סמים.

כן עולה מעובדות כתב האישום כי הנאשמת הפיקה רווחים כספיים כתוצאה מששת עבירות הסחר והתיווך בסמים בהן הורשעה.

לא עולה במפורש על פי עובדות כתב האישום כי נעשה על ידי הנאשמת שימוש ברכב במהלך פעילות הסחר/תיווך בסמים .

ברם, על פי עובדות האישום הראשון במסגרתו הורשעה הנאשמת בעבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכתה העצמית, הנאשמת החזיקה ברכב 700 ג' סמים מסוג קנביס מחולקים ל-70 יחידות, 20 ג' סמים מסוג חשיש מחולקים ל-2 יחידות, ו-13 מ"ל של סם מסוכן מסוג delta9-tetrahydrocannabinol.

העבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית הינה עבירה 'עסקת סמים', ולפיכך קמה הוראת חילוט של רכוש אשר שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או רכוש שהושג במישרין או בעקיפין כתוצאה מביצועה, זולת אם נמצאו נימוקים מיוחדים שלא לעשות כן.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים לכאן ולכאן סבורני כי יש להימנע במקרה דנן מחילוט הרכב כמבוקש ולהורות על חילוט הכספים.

רכב

מדובר ברכב בשווי שוק של 32 אלף ₪, אשר נרכש על ידי המתלוננת בשנת 2017. נטען על ידי ההגנה כי הרכב נרכש מכספי הורי הנאשמת המתגוררים בחו"ל, והוצג בענין זה מסמך העברת כספים לנאשמת מיום 8.11.17, הוא יום רישום הרכב בבעלות הנאשמת.

על פי עובדות כתב האישום שימש הרכב מקום אחסון לסמים עובר להפצתם בדומה לבית הנאשמת שם הוחזקו סמים נוספים שלא לצריכתה העצמית. ניתן לומר כי בנסיבות אלו שימש הרכב כאמצעי להחזקתם של הסמים, אך סבורני כי בהינתן קשר זה בלבד (אף ללא אינדיקציה בדבר שינוע הסמים באמצעותו ממקום למקום), ובהינתן טעמים נוספים עליהם אעמוד, לא יהיה זה מידתי להורות במקרה זה על חילוט. לכך מצטרפות נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת נעדרת עבר הפלילי המתגוררת לבדה בארץ ללא מקורות תמיכה משפחתיים ואשר נלמד כי חוותה בשנים האחרונות משברים קשים והתדרדרות אישית ממשית לאחר שנים של ניהול אורח חיים נורמטיבי. כן שקלתי במישור זה את החלטתי לחלט את הכספים ולהטיל על הנאשמת סנקציה כלכלית של קנס כספי, ואת דלותה הכספית של הנאשמת על פי טיעוני באת כוחה, גם בהתייחס להוראות סעיף 36ג(ב) לפקודת הסמים.

כספים
הכספים המבוקשים לחילוט נתפסו אצל המתלוננת סמוך מאוד לאחר מועד ביצוע שורת עבירות של עסקאות בסמים, ובנסיבות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בביתה, אשר עונה אף היא להגדרת 'עסקת סמים'.
על פי החזקה שבפקודת הסמים (העולה במקרה זה בקנה אחד עם השכל הישר נוכח צירוף עובדות ונסיבות כתב האישום מול מועד ונסיבות תפיסת הכספים), הוכח כי הכספים הושגו כתוצאה מביצוע עסקאות סמים על ידי הנאשמת.

אינני סבור כי ב"כ הנאשמת הצליחה להוכיח אחרת במאזן הסתברויות. צורף מכתב בשפה האנגלית, לכאורה מאת אחותה והוריה של הנאשמת, אשר העבירו לנאשמת על פי הנטען סך של 3000 יורו ביום מעצרה בעת ביקורם בארץ. בפן הפרוצדורלי סבורני כי אין לקבל מכתב זה אשר אינו ערוך כדון כתצהיר. בפן המהותי יצוין כי אין הלימה בין סך של 3000 יורו אשר שווים ביום התפיסה היה 12,000 ₪ ובין סכום הכסף שנתפס אצל הנאשמת, 9680 ש"ח. ודוק, נטען כי הכספים התקבלו באותו היום בהם נתפסו, כך שהפער של 2320 ₪ אינו מוסבר (וככל והיה מוסבר מצופה כי היה נתמך בראיות) - ר' ביחס לאופן ודרכי הפרכת החזקה, בע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (פורסם בנבו).

8. נוכח האמור אני מקבל את עתירת המאשימה להכריז על הנאשמת כסוחרת סמים, ומורה על חילוט הכספים כמבוקש לטובת אוצר המדינה.

9. נוכח האמור, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרה בתיק זה.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרה, שלא תעבור כל עֵבֶרת סמים מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרה, שלא תעבור כל עֵבֶרת סמים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.2025 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ה. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים מיום השחרור מהמאסר. על הנאשמת להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית-המשפט ולחלופין למלא תצהיר מתאים במזכירות בית-המשפט. הפסילה תהיה במצטבר לכל פסילה אחרת, אם קיימת.

ו. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 9 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, תעבור הנאשמת עבירת סמים או נהיגה בפסילה/ללא רישיון.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) המוצגים יושמדו.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, בנוכחות הצדדים.